

KIMMO SULKALA AUTTAA RATSASTAJIA OIVALTAMAAN ASIAYHTEYKSIÄ

Kimmo Sulkala opastaa Pinja Jyllilää.

PERUSASIOITA TUNNISTA TOISEEN

Ratsastusko vaikeaa? Unohtuivatko perusasiat? Helsinkiläisen master-ratsastuksenopettajan Kimmo Sulkalan valmennuksissa Seinäjoella ja Ilmajoella käy kaiken tasoisia ja -ikäisiä ratsastajia aina aluetasolle nousevista Prix St. Georges -luokkia kilpaileviin. Hän sanoo opettavansa kaikille samoja asioita, ratsastuksen perusjuttuja.

– Jo siinä, meneekö hevonen pohkeesta eteenpäin kättä vasten, on isoja ongelmia. Samoin siinä, tuleeko se oikealla tavalla takaisin. Kolmas asia, mitä opetan, on se, miten hevonen kääntyy.

– Kun nämä onnistuvat, niin kas, siinähan meillä on piruetti! Kimmo Sulkala huomauttaa, ettei ratsastus ole mitään raketitiedettä.

Loppujen lopuksi kyse on yksinkertaisista perusjutuista ja niiden entistä paremmasta hallinnasta. Ongelmia syntyy, kun ihmiset yrittävät oikoa mutkia eli jättävät juuri perusjutut opettelematta.

Tosin sen hän myöntää, ettei ratsastaja ole koskaan valmis, vaan aina voi kaiken tehdä paremmin, huolellisemmin ja ennen kaikkea hevosystävällisemmin.

Hevosen ehdoilla

– Rytmi-rytmi-rytmi, Kimmo Sulkala antaa tahtia alahärmäläiselle Katarina Kuoppalalle ja

hänen Femrich-hevoselleen.

Hän neuvoo ratsastajaa pitämään ohjastuntuman tasaisena koko ajan. Kuoppalan ratsu on ravatessaan aikeissa heittää päänsä ylös, mutta ratsastaja korjaa sitä oikeaoppisesti menemään eteenpäin.

– Huomasitko mitä tapahtui, Sulkala kysyy ja valmennettava nyökkää.

– Tämä on huomattavasti hevosystävällisempi tapa kuin se, että alat vetää ohjista.

– Hyvä siirtyminen on sitä, että hevonen tippuu laukasta alas ja menee heti kättä vasten selkää ylhäällä, hän opastaa.

Esteratsastuksessa kisaavalla poniratsastajalta Pinja Jyllilältä Sulkala kysyy, että etkös sinäkin halua, että ponillasi on esteen päällä säkä korkeimpana kohtana.

Valmennettavat ovat tunnin jälkeen tyytyväisiä, hymy on herkässä.

Asiayhteyksien oivaltamista

– Koen onnistuneeni, kun oppilaalle jää tiedon jano ja kokeilemisen halu. Tehtävänäni on luoda hyviä fiiliksiä ja rohkaisita ratsastajaa tekemään asioita hevosen ehdoilla niin, että sitä koulutetaan ja kohdellaan hyvin ja asiallisesti, sanoo Suomen kouluratsastuksen huippuihin lukeutuva Sulkala.

Hän on valmentanut eteläpohjalaisia ratsukoita vuodesta 2008. Koulutuksen tavoitteena on entistä paremmin voiva hevonen, joka liikkuu luottavaisesti ja halukkaasti ja on ratsastajalle turvallinen.

– Jos tulee ongelma, pitää pilkkoa tehtävä ja nähdä asian sisälle ja korjata se. Tätä ei moni jaksa tehdä eikä välttämättä osaa.

Sulkala korostaa hevosen toimivan täysin johdonmukaisesti. Siksi olisi suotavaa, että myös ratsastaja olisi sitä. Olenaisinta on oivaltaa asioiden yhteyksiä, mitä tehdään ja miksi ja mihin

se johtaa. Siihen ratsastuksen opetus pyrkii tänä päivänä.

– Ennen ei opetettu sanan nykyisessä merkityksessä vaan ennemminkin tehtäviä vain suoritettiin. Neuvottiin käyttämään sisäpohjetta ja ulko-ohjaa, muttei sitä, miksi.

Vaaratilanteita

Kimmo Sulkala kantaa huolta nykykehityksestä, siitä, että hevosia hankitaan nykyään kovin vähäisillä hevostietäidoilla ja -tiedoilla. Ei tiedetä ruokinnasta, ei hoitamisesta eikä käsittelystä, liioin ei ymmärretä hevosen luontaista käyttäytymistä.

– Kokemattomuudesta ja ymmärtämättömyydestä seuraa se, että hevosista tulee epävarmoja.

– Hevonen tarvitsee hyvän ja luotettavan laumanjohtajan. Se ei ole ihmisen kaveri. Epävarmalla johtajalla on epävarma hevonen ja sellainen hevonen on vaarallinen.

Sulkala pitää tärkeänä, että kokematon hevosenomistaja varmistuu siitä, että hevonen pääsee tallille, jossa on osamista ja mahdollisuus valmennuksiin.

Herkkien ja fiksujen laji

Ratsastus on fiksujen laji. Se on myös herkkien ja empatiaan kykenevien ihmisten laji. Sulkala sanoo tienneensä jo alle kouluikäisenä, että haluaa ratsastajaksi. Läheisellä tallilla touhuttiin kaveriporukalla ja menttiin ilman satulaa maastosakin. Sitten oli ratsastustuntien vuoro, puoli tuntia maksoi viisi markkaa. Laukka nostettiin aina pitkän sivun keskeltä.

– Ja joka kerta lensin kaarteessa maahan. Se kuului ratsastukseen.

Hevosia on tullut ja mennyt, suomenhevosista lämpöisiin, laatuarvosteltavista ikäkausikilpailuihin ja muutama GP-tasolle. Elämänsä hevosekseen Sulkala mainitsee entisen GP-ratsunsa Iso Griffon, joka

on nyt jo 24-vuotias eläkeläinen. Mieleen on jäänyt ensimmäinen kisaratsu, uljas musta suomenhevosen, Kärkipoika. Konstantin-nimisellä ratsulla hän alkoi kisata kansallisia este- ja pikkuhiljaa hän alkoi pitää käydä valmennuskursseja ja pitää tunteja. Lukioikäisenä hän sai ensimmäisen oman hevosen.

– Sillä tiellä ollaan ja täytyy sanoa, että helpommallakin olisi päässyt, hän nauraa.

– Mutta opettaminen on mun juttu.

Olkoonkin, että se kysyy välillä hermoja, kun asioista pitää sanoa uudestaan ja uudestaan eikä siitä huolimatta tapahdu mitään.

– Mutta jos yhtään ymmärtää valmentamisen problematiikkaa, niin näin se juuri menee.

– Ja nyt mennään sitten oikein rehellistä seinäjokelaista ravia, hän kommentaa ympärillään pyöriviä ratsukoita.